

[Rosing]

at bekæmpelsen af hundesygen ikke er statens opgave, og jeg skal derfor anmode statsministeren om at finde udveje for at aflaste Grønlands hjemmestyre for den nævnte administrationsomkostning.

Svar (14/3 88):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Landbrugsministeren har over for mig oplyst følgende:

Statens Veterinære Serumlaboratorium, der står for distribution af al vaccine til dyr, er en statsvirksomhed. Det er derfor en forudsætning, at laboratoriets salg af såvel tjenesteydelser som vacciner og andre veterinærmedicinske produkter bidrager til de samlede udgifter ved laboratoriets drift, herunder til de forskningsaktiviteter, der er en nødvendig baggrund for laboratoriets diagnostiske virksomhed og for dets distribution af vacciner m.m. Ved laboratoriets salg af vacciner tillægges laboratoriets indkøbspris derfor det i begrundelsen for hr. Rosings spørgsmål omtalte beløb på 35 pct. til delvis dækning af Serumlaboratoriets samlede driftsudgifter. Denne sats anvendes ved ethvert salg af vacciner, således også ved salg af meget store samlede mængder.

Om den konkrete sag kan det oplyses, at Serumlaboratoriets forud for salget af de omhandlede 20.000–30.000 doser hundesygevaccine med kort varsel vederlagsfrit udførte et omfattende laboratorieanalysearbejde med henblik på at fastslå arten af den opståede epizooti, ligesom laboratoriet ydede en omfattende rådgivningsvirksomhed over for de lokale sundhedsmyndigheder i Grønland. I forbindelse med indkøbet af vaccinen opnåede laboratoriet en betydelig prisnedsættelse, ligesom man medvirkede til, at der for forhandlerens regning blev udsendt en dyrlæge bekendt med grønlandske forhold med henblik på at bistå de lokale myndigheder ved tilrettelæggelsen af vaccinationerne.

Ved salget af vaccine til Grønlands hjemmestyre har Serumlaboratoriet således med hensyn til prisfastsættelsen fulgt den helt sædvanlige procedure, og man har ikke i forbindelse med det omhandlede udbrud af hundesyge fundet anledning til at afvige fra denne procedure.

Statens Veterinære Serumlaboratorium har hidtil stået og vil også gerne fremover stå til rådighed både ved diagnostisering af husdyrsyg-

domme i Grønland og ved fremskaffelse af vacciner til forebyggelse og bekæmpelse heraf.

Jeg kan henholde mig til landbrugsministerens redegørelse.

Spm. nr. S 701

Til socialministeren (7/3 88) af:

Agerschou (SF):

»Hvor mange sager verserer for tiden i Den Sociale Ankestyrelse, hvor behandlingstiden indtil nu har været over 10 måneder?«

Svar (15/3 88):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Den Sociale Ankestyrelse har oplyst følgende:

»Ved udgangen af februar 1988 verserede i alt 732 sager, der var over 10 måneder gamle, det vil sige oprettet før den 1. maj 1987.

Til sammenligning kan det oplyses, at der ved udgangen af februar 1987 verserede 1.394 sager, der var over 10 måneder gamle.

Den betydelige nedbringelse af antallet af gamle sager er resultat af en målrettet indsats for at smidiggøre sags- og arbejdsfordelingen i Ankestyrelsen, bl.a. med det formål at undgå, at nogle sager bliver alt for gamle.

Da Ankestyrelsens gennemsnitlige sagsbehandlingstid ligger en del under 10 måneder, er de 732 verserende sager ikke udtryk for et særligt pukkelpøblem. Men det sker i en del sager, at Ankestyrelsen – ofte på klagerens foranledning – indhenter nye oplysninger på et fremskredent tidspunkt i sagsbehandlingen, eller at der i øvrigt sker ændringer i klagerens forhold, der nødvendiggør indhentelse af supplerende aktuelle oplysninger.

Det kan derfor ikke undgås, at en del sager verserer i over 10 måneder. Medmindre det af korrespondance mellem klageren og Ankestyrelsen er fremgået, at sagen vil trække ud, underretter Ankestyrelsen klageren og begrunder, hvorfor sagsbehandlingen trækker ud.«

Jeg kan henholde mig til Ankestyrelsens svar.

Spm. nr. S 702

Til socialministeren (4/3 88) af:

Agerschou (SF):